

nebo jinaká cizozemská platidla byla dávána nebo přijímána ve placení nebo na místě placení.

Takový zákaz a jeho zrušení musí býti vyhlášen v Zákonníku říšském. Zákaz nesmí před uplynutím čtyř neděl po svém vyhlášení nabýti moci.

Přestoupení takového zákazu ze zvyku nebo po živnostensku spáchané bude od soudu potrestáno jako přestupek peněžitou pokutou až do 200 korun nebo vězením až do jednoho měsíce.

§ 13.

Finanční ministr jest zmocněn, ve shodě s ministrem obchodním a železničním ministrem na místě mincí korunové měny také jiné mince tuzemského ražení nebo mince cizozemského ražení, jakož i jiná platidla připustiti ku placení u všech neb u zvláště uvedených státních a veřejných pokladen. Takové připuštění musí býti vyhlášeno v Zákonníku říšském a ve vyhláše musí býti zároveň uvedena hodnota, ve které tyto mince neb platidla mají býti přijímány od pokladen na místě mincí měny korunové.

C. Jak korunové měny má býti šetřeno při právních poměrech.

§ 14.

Právní jednání, která počínajíc 1. lednem 1900 budou učiněna, buďte, není-li žádná určitá měna pojmenována, vztahována na měnu korunovou, pokud není prokázán úmysl, aby jiné měny bylo použito.

§ 15.

Všechny závazky před 1. lednem 1900 právně založené a v rakouské měně splnitelné jsou, počínajíc řečeným dnem, splatny ve měně korunové, a to tím způsobem, že jeden zlatý rakouské měny čítá se za dvě koruny a jeden krejcar rakouské měny za dva haléře.

Spočívají-li takové závazky na právním titulu před 1. listopadem 1858 založeném a vztahují-li se na měnu, jejíž poměr k rakouské měně jest zákonně ustanoven, tedy buďte v rakouské měně vypočteny podle ustanovení §§ 5. a 9. císařského patentu ze dne 27. dubna 1858, ř. z. č. 63, vztážmo třetího odstavce císařského nařízení ze dne 27. dubna 1858, ř. z. č. 64, a jsou podle tohoto měřítká splatny ve měně korunové.